

Okul Yöneticilerinin Gözünden Tasarım Beceri Atölyeleri*

Design Skill Workshops from the Perspective of School Administrators

Ömer Yavuz, Birgül Ulutaş

Yazar Bilgileri

Ömer Yavuz
Sınıf Öğretmeni, MEB,
yavuzhoca@windowslive.com

Birgül Ulutaş
Dr. Öğr. Üyesi, Zonguldak
Bülent Ecevit Üniversitesi,
Eğitim Yönetimi,
ulutas.birgul@gmail.com

ÖZ

Millî Eğitim Bakanlığı eğitim politikaları çerçevesinde çağın ihtiyaçlarına uygun programlar hazırlamak amacıyla 2018 yılında "2023 Vizyonu" isimli bir belge yayınlanmıştır. Bu belgenin "İçerik ve Uygulama", "Temel Eğitim" başlıkları altında Tasarım Beceri Atölyeleri'ne (TBA) yer verilmiştir. Araştırmanın konusu, 2023 Vizyonunda yer verilen TBA konusunda ilkökul kademelerindeki okul yöneticilerinin yaptığı çalışmaların ve neler düşündüklerinin araştırılmasıdır. Araştırmanın amacı ilkökul kademelerinde görev yapan okul yöneticilerinin TBA'lar hakkında görüş ve önerilerini tespit etmektir. Bu çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yaklaşımı benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Okul yöneticilerinden elde edilen veriler, içerik analizi tekniğiyle çözümlenmiştir. Araştırma sonucuna göre ilkökul yöneticilerinin geneli TBA'ların kurulmasını faydalı bulmuş; bir yönetici uygulamadaki sıkıntıları dile getirmiştir. Okul yöneticilerin genellikle TBA'ların kurulumu ve donanımı noktasında, finansal ve fiziksel sıkıntılar yaşadığı, bu sorunların çözümü için Bakanlık yetkililerinden destek beklediği görülmüştür. TBA'ların güncel eğitim müfredatlarıyla uyumlu olduğu belirtilmiş fakat eğitim müfredatlarının yoğun olmasından dolayı TBA'ların aktif kullanılmadığı tespit edilmiştir. Bu noktada eğitim müfredatlarının güncellenmesi, TBA'ların ders saati olarak okutulması okul yöneticileri tarafından önerilmiştir. Yöneticiler öğretmenlerin TBA'ları aktif kullanacak yeterliliğe sahip olmadıklarını belirtmiş, bu sorunun çözümü için öğretmenlere hizmet içi seminerler ve kursların verilmesini önermiştir.

Makale Bilgileri

Anahtar Kelimeler

Tasarım beceri atölyeleri
Temel eğitim
Vizyon belgesi
Yapılandırıcı yaklaşım

Keywords

Design skills workshops
Basic education
Vision document
Constructivist approach

Makale Geçmişi

Geliş: 16.02.2023
Düzeltilme: 12.07.2023
Kabul: 28.07.2023

ABSTRACT

The Ministry of National Education published a document named "2023 Vision" to announce the education policies during the period of Ziya Selçuk, Minister of National Education. In this document, Design Skill Workshops (DSW) are included under the titles of "Content and Application" and "Basic Education". The subject of the research is the opinions and studies of school administrators at primary school levels about DSW, which is included in the 2023 Vision. The aim of the research is to determine the opinions and suggestions of school administrators working at primary school levels about DSW. In this study, the case study approach, one of the qualitative research methods, was adopted. A semi-structured interview form was used as a data collection tool. Data collected from school administrators were analysed by content analysis technique. According to the results of the research, most of the primary school administrators found the establishment of DSWs beneficial while one manager mentioned the difficulties in implementation. Some observed that school administrators experienced financial and physical difficulties in the installation and equipment of DSWs, and they expected support from Ministry officials to solve these problems. It was stated that DSWs were compatible with current curricula, but it was determined that DSWs were not actively used because of the intense curriculum. At this point, it was suggested by school administrators to update the curricula and teach DSWs within the course hours. It was observed that the teachers did not have the competence to use DSW actively, and thus, teachers were asked to give in-service seminars and courses to solve this problem.

*Bu araştırma ikinci yazar danışmanlığında, birinci yazar tarafından hazırlanan tezsiz yüksek lisans proje çalışmasından üretilmiştir.

Makale Türü

Araştırma

Önerilen Atıf

Yavuz, Ö. & Ulutaş, B. (2023). Okul yöneticilerinin gözünden tasarım beceri atölyeleri. *TEBD*, 21(2), 1033-1060. <https://doi.org/10.37217/tebd.1252078>

Giriş

Yirmi birinci yüzyıl, bilimsel ve teknolojik gelişmelerin çok hızlı şekilde gerçekleşip yaygınlaştığı; uluslararası ilişkilerin, ekonominin ve toplumsal etkileşimlerin küreselleşmesinden söz edilen bir dönemdir. Özellikle bilim ve teknolojinin getirdiği değişimlere ayak uydurmak ve çağın gereksinimlerine göre hareket etmek, bunu mümkün kılacak bir eğitim sistemi sayesinde gerçekleşebilmekte; öte yandan eğitim, çağın gereksinimlerine ayak uydurmanın, temel dönüşümün önemli bir koşulu olarak görünmektedir (Doğan, 2019; Örs, Erdoğan ve Kipici, 2013). Eğitim ile toplumsal değişim arasında da paralel bir ilişki bulunmakta, eğitim bu ilişkinin hem sebebi hem de sonucu konumunda bulunmaktadır. Eğitim örgütleri bir yandan yenilenen dünya düzenine bireyleri uyarlarken, diğer yandan toplumları yeniliğe ve değişime zorlamaktadır. Bundan dolayı bilimsel ve teknolojik gelişmelerin ve küreselleşen çağın gereksinimlerine uygun yeniliklerin bütünsel bir yaklaşımla; yalnızca biçimsel olarak değil, niteliksel olarak da tüm eğitim kademelerine uyarlanması, eğitim politikalarında başarının ön koşuludur (Baltacı ve Coşkun, 2019).

Küreselleşen dünya düzeninde meydana gelen hızlı değişimler ile birlikte eğitim sistemlerinde de gelişmeler olup özellikle Türk Eğitim Sistemi'nin temel eğitim kademesinde büyük değişimler meydana gelmiştir (Aydemir ve Karalı, 2019). Temel eğitim kademesinde, yurttaşların en temel yaşamsal becerilerini kazanmaları bakımından önemli olup; gerek Türkiye'de, gerekse dünyada eğitim hakkı bağlamında uluslararası hukuk ve anayasalarla da korunan en önemli eğitim kademesidir. Bu çerçevede özellikle temel eğitimde Millî Eğitim Bakanlığının da (MEB) sürekli bir arayış içinde olduğu; özellikle temel eğitim kademesinde eğitim niteliğinin yükseltilmesi için yenilik çalışmalarını sürdürdüğü görülmektedir. Temel eğitim kademelerinde yapılan incelemelerde; okullaşma oranlarında, ders araç gereç temininde, eğitim yönetimi, öğretmen yetiştirilmesi, öğretim programları vb. birçok konuda sorunların yaşandığı, bu sorunlar ve çözüm önerilerinin eğitim şuralarında da ele alındığı görülmektedir. Eğitim şuralarında ele alınan bu sorunlar Millî Eğitim Bakanlığının politikalarına yönelik beklentilere yön vermiş; kalkınma planlarının kimi ilke, yöntem ve hedeflerine de yansıtılmıştır (Demirtaş, 1988). Bu planlar kapsamında millî gelirin yükselmesi, istihdam imkânlarının artması, sosyal adaletin sağlanması ve gelir eşitsizliğinin giderilmesi vb. makro hedefler belirlenirken eğitim alanında genellikle bilimsel ve teknolojik gelişmeler doğrultusunda toplumun eğitim eksiklerinin giderilerek eğitim politikalarının geliştirilmesi amaçlanmıştır (Topal, 2021). Örneğin 1997-1998 eğitim öğretim yılında 5 yıl süren temel eğitimden ilkokul ve ortaokulun birleşimiyle 8 yıllık kesintisiz eğitime geçilmiş, daha sonra ise 2012-2013 eğitim-öğretim yılında eğitim kademelerinde yeni uygulamaya gidilerek 4+4+4 eğitim sistemi uygulamaya konulmuştur. Geçmişten günümüze yaşanan bu değişimler, bir sistem arayışının içinde olunduğunun göstergesidir.

Eğitim örgütlerinin gelişip değişmesi daha çok örgütün tüm yönleriyle gözden geçirilmesi ile mümkündür. Bu noktada 2005-2006 eğitim-öğretim yılından itibaren insan merkezli bir eğitim anlayışı temel alınarak ülke genelinde uygulamaya konulan “Yapılandırmacı (Constructivist) Eğitim Yaklaşımı” yalnız sınıflarda uygulanan bir yöntem olarak değil; okul, yönetim ve diğer bileşenleri bir bütün içinde ele alarak ilişkilendiren, Türk Eğitim Sistemi’ne yeni bir anlayış kazandıran bütünsel bir eğitim yaklaşımı olarak dikkate alınmalıdır (Terzi, 2011). Yapılandırmacı eğitim yaklaşımı uygulanmaya başlandığı 2005-2006 eğitim-öğretim yılından günümüze Türk Eğitim Sistemi’ni en çok etkileyen yenilikçi yaklaşım olarak dikkat çekmektedir. Son yıllarda özellikle ABD ve Almanya başta olmak üzere birçok gelişmiş ülkenin eğitim sisteminde matematik ve fen bilimlerindeki başarısızlık, öğrencilerin okuduğunu anlamama, öğrendiklerini bütünleştirememeye, mukayese edememe, öğrendiklerini günlük yaşantılarına uyarlayamama gibi ciddi niteliksel sorunlar olduğu, öğrencilerin birçok alanda eğitim eksikleri bulunduğu, ülkeler bazında yapılan araştırmalarla ortaya konulmuş ve yapılandırmacı yaklaşımın bu sorunlara çare getirmesi beklenmiştir (Arslan, 2007). Kingır, Taş, Gök ve Vural’ın (2013) yaptığı araştırmada yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının uygulandığı eğitim ortamlarında öğrencilerin öz yeterlilik becerisinin geliştiği, motivasyon ve hedef yönelimi, öz yeterlilik ve öz düzenleme becerisinin geliştiği gözlenmiştir. Farklı bir araştırmada, öğrencilerde görev bilinci, karşılaştırma yeteneği ve anlama becerilerinin geliştiği gözlenmiştir (Alkan, 2021). Bu nedenle niteliksel sorunların çokça yaşandığı eğitim sisteminin bu çıkmazdan kurtulması ve okullardaki eğitim çalışmalarının hızlı değişim ve gelişmelere ayak uydurması için başta gelişmiş ülkelerde olmak üzere birçok ülkede öğretmenler yapılandırmacı eğitim yaklaşımını ilgiyle karşılamış ve eğitim programları aracılığı ile uygulamak için gerekli çalışmalara katılmıştır. Bu yaklaşım yeni bilgileri daha önce öğrenilen bilgilerle ilişkilendirerek yeni öğrenmelerin sarmal bir şekilde oluşturulduğu, yeni bilgilerin önceki öğrenmelerin üzerine inşa edildiği bir eğitim sistemi ortaya çıkarmıştır (Arslan, 2007). Bu noktada yapılandırmacı eğitim yaklaşımı daha çok bilişsel öğrenmeler üzerine yoğunlaşarak öğrenilecek olan bilginin ön bilgilere dayanarak öğrenciler tarafından yorumlandığı, öğrencilerin öğrenme sürecinde aktif rol alarak bilgiye ulaştığı, bilgiyi ürettiği ve kavramsal olarak bilgiyi yorumladığı bir yaklaşımdır (Arslan, 2007; Özden, 2003, s. 53-56). Yapılandırmacı yaklaşımın, bireylere eleştirel ve demokratik düşünme becerileri ve çok yönlü düşünme olanakları sunması nedeniyle benimsendiği görülmektedir. Ancak yapılandırmacı eğitimin uygulanmasında kimi aksaklıklar da alanyazına yansımıştır. Örneğin Eskici (2013, s. 70-71) tarafından yapılan ve Türkiye’de yapılandırmacı yaklaşımı öğretmenler özelinde ele alan araştırmada, eğitim programlarının yapılandırmacı yaklaşıma göre düzenlendiği ancak programların uygulanmasında ve öğrencilerin aktif öğrenmesine olanak sağlayacak eğitim ortamlarının oluşturulmasında öğretmenlerin kendilerini yeterli görmedikleri ve eğitim almaları gerektiği anlaşılmıştır. Farklı bir çalışmada yapılandırmacı

eğitim yaklaşımının kuram olarak değerlendirilmesi için test edilebilme koşuluna sahip olmadığı, özellikle ülkemiz özelinde öğretmen ve öğretimin pasifize edilmesinin eğitim programlarında tahribata neden olduğu vurgulanmaktadır. Özellikle yapılandırmacı kurama dayalı eğitim uygulamaların maliyetli olması, genelde materyal ihtiyacının fazla olması, teknolojik aletlere ihtiyaç duyulması, zamansal sorunlar, objektif olarak öğrencileri değerlendirmenin zor olması, öğretmenlerin gerekli donanıma sahip olmaması vb. eleştiriler başlıca olumsuzluklar arasında görülür (Çetinkaya, 2023).

Türkiye’de özellikle 2005’ten itibaren eğitim politikalarındaki etkileri gözlemlenen yapılandırmacı yaklaşım, son yıllarda politika metinlerine de yansımıştır. Eğitim örgütlerindeki değişimlerin öğrenci merkezli ve çözüm odaklı bir anlayışla ele alınması amacıyla 2018 yılında açıklanan “Güçlü Yarınlar için 2023 Eğitim Vizyonu Belgesi” bu metinlerden biridir (Düşkün, Arık ve Aydagül, 2018). “Mutlu Çocuklar Güçlü Türkiye” başlığıyla yayımlanan 2023 Eğitim Vizyonu, eğitim hedeflerini daha geniş bir anlayışa dayandıran bir vizyon çalışmasıdır. 2023 Eğitim Vizyonu kapsamında eğitim ile ilişkili 22 başlık ve bu başlıklar ile ilişkili 44 hedef belirlenmiştir. Bu başlık ve hedeflerden bazıları; okul gelişim modelinin oluşması, veriye dayalı yönetim, yabancı dil eğitimi, öğrenme süreçlerinde dijital içerik ve beceri destekli dönüşüm, okulların finansmanı, mesleki ve teknik eğitim, temel eğitim olarak sayılabilir. Temel Eğitim başlığına bakıldığında; ilkokul ve ortaokulların gelişimsel açıdan yeniden yapılandırılacağı, temel eğitimde yenilikçi uygulamalara imkân sağlanacağı, okullar arası başarı farkının azaltılarak okulların niteliğinin artırılacağı belirtilmiştir (MEB, 2018, s. 1-5). 2023 Eğitim Vizyonunun daha önce yayınlanmış eğitim programları ve girişimlerle karşılaştırıldığında; hedef ve alt hedeflerin açıklanması bakımından bir uygulama kılavuzu görünümünde olduğu, tüm hedef başlıklarının ayrıntılı olarak açıklandığı göze çarpmaktadır (Doğan, 2019). Özellikle vizyon belgesinde Tasarım Beceri Atölyeleri’nin (TBA) kurulması için gerekli alt yapı çalışmalarının oluşturulması, çevre imkanlarının sağlanması ve çocukların öğrenmesiyle ilgili tüm aktörlerin okulu iyileştirme çalışmalarında yer aldığı “Okul Gelişim Modeli” kurulacağı belirtilerek gerekli yol haritası çizilmiştir (MEB, 2018, s. 27). Vizyon Belgesinde eğitim niteliğinin artırılması hedefinin karşılık bulabilmesi için ise okul yöneticilerinin yeterliliklerinin de artırılması için gerekli planlamalar yapılmıştır. Bu nedenle her yenilik uygulaması karşısında okul yöneticilerinin gün geçtikçe görev ve sorumlulukları artmakta ve yöneticiler kendilerini hizmet içi eğitimlerle geliştirmek durumunda kalmaktadır (MEB, 2018). 2023 Vizyon Belgesinde ülke genelinde yönetim ve öğrenme etkinliklerinin izlenip değerlendirilerek geliştirilmesi için okul bazında “Veriye Dayalı Planlama ve Yönetim Sistemi”ne geçileceği belirtilmiştir. Bu kapsamda yapılacak çalışmalar arasında “Öğrenme Analitiği Platformu”nun yapılandırılması, okul paydaşları (yönetici, veli, öğretmen vb.) tarafından kullanılan veri tabanlarının sadeleştirilerek

bütünleştirilmesi, veriye dayalı yönetimle öğretmen ve yöneticiler üzerindeki bürokratik iş yükünün azaltılması hedeflenmiştir (MEB, 2018, s. 29). Eğitim sektöründe yapılan her türlü yenilik, iyileştirme vb. çalışmaların hepsi okul yöneticilerinin mesleki yeterliliklerine bağlıdır. Bu ve benzeri yenilik çalışmaları, lider konumunda olan okul yöneticilerinin ilgi ve becerileri ölçüsünde uygulanabileceği için, vizyon belgesindeki hedef ve uygulamaların okul yöneticilerinde nasıl bir izlenim bıraktığının bilinmesi gerekir (Köç ve Ünal, 2019; MEB, 2018).

Türkiye’de 21. yüzyıl becerileri çerçevesinde, öğrenci merkezli çalışmalarla bilişsel, duyuşsal ve psikomotor deneyimlerin gerçekleştirilmesi hedeflenmiştir. Bu hedeflerin gerçekleşmesi kapsamında; öğrencilerin ilgi ve yeteneklerine göre gelişimlerini tamamlayabilmesi için ilkokuldan başlanarak, ortaokul ve lise gibi tüm eğitim kademelerinde bilim, sanat, spor vb. Tasarım Beceri Atölyelerinin (TBA) oluşturulması planlanmaktadır. TBA’ların amacı öğrencilerin el becerilerini geliştirmek, yenilikçi tasarımlarda bulunmalarını sağlamak, yaparak yaşayarak öğrenme ortamları sağlamak ve girişimci bireyler yetiştirmektir. Bu atölyelerin oluşturulmasında öğrenci merkezli eğitim programları doğrultusunda problem çözme becerilerin geliştiği, analitik ve eleştirel düşünme yeteneklerin ön plana çıktığı, üretken olma, iş birliği halinde çalışma alışkanlıkların kazandırıldığı vb. çalışmaların yapılabileceği mekânlar olarak düzenlenmesi amaçlanmaktadır (Akıllı, Yıldız, Ateş ve Ateş, 2020, s. 31). Her ne kadar yapılandırmacı eğitim yaklaşımıyla ilgili görülse de, belgede yer alan atölye fikrinin temellerinin oldukça eskiye dayandığı görülmektedir. 1592-1670 yılları arasında yaşamış eğitimci ve yazar olan Jan Amos Comenius okulları pedagojik atölye çalışmalarının yapıldığı birer eğitim kurumu olarak görürken; 1746-1827 yılları arasında yaşamış bir başka eğitimci olan Johann Heinrich Pestalozzi tasarım atölyeleri için “akıl, kalbin ve elin bütünlüğü” benzetmesinden bulunmuştur. Bönsch ise atölyeleri “okullarda gerekli materyallerle döşenmiş, öğrenmenin yaparak yaşayarak gerçekleştiği üretim ve tasarlanmanın ön planda olduğu bir eğitim ortamı” olarak tanımlamaktadır. Eğitimde ileride görülen ülkelerde eğitim ortamlarında tasarım beceri atölyelerinin örneklerine de rastlanmaktadır. Örneğin Almanya’da Fuldata İlkokulu’nda çok amaçlı bir mekân bulunmakta; ihtiyaca göre eğitim materyalleriyle donatılmaktadır. Regenbogen İlkokulu’nda birbiriyle bağlantılı iki atölye bulunmakta ve bu atölyelerde küçük araştırma grupları çalışmaktadır. Boş vakitlerde bu atölyeler öğrencilerin bireysel çalışmalarına açık tutulmaktadır (Öztürk, 2019).

Türkiye’de de atölye kurulumu 2018 yılında 2023 Eğitim Vizyon Belgesinin yayınlaması ile gündeme gelmiştir. Vizyon Belgesi, açıklandığı günden bu yana yeni bir çalışma olması nedeniyle eğitim sektörünün paydaşları tarafından birçok yönden tartışılmaktadır. Eğitim uygulamalarının liderleri olan okul yöneticilerinin “2023 Eğitim Vizyonu Belgesi” hakkındaki düşüncelerinin bilinmesi ve bu görüşlerin bilimsel değerlendirmelerde dikkate alınması gerekmektedir. Türk eğitim sisteminde yapılan değişimler üzerine birçok inceleme olduğu gibi, Vizyon Belgesinin yeni bir eğitim uygulaması

olması her bir hedef ve başlığın tartışmaya açık olması bu alanda inceleme yapma gerekliliğini ortaya koymaktadır. Birçok hedef başlığı üzerine araştırmalar yapılmış, bazı alanlarda araştırma ve incelemeler devam etmektedir. 22 başlığın bulunduğu Vizyon Belgesinin "İçerik ve Uygulama" başlığı altında yer alan TBA'lar, öğrencilerin fiziksel ve düşünsel becerilerini desteklemeyi amaçlayan çalışmalar olarak görünmektedir. Eğitim Vizyonunun hedefleri arasında en çok dikkat çeken ve materyal ihtiyacının fazlalığı, teknolojik donanımı gerektirmesi gibi nedenlerle uygulamada kurumlara mali yükümlülükler getiren (Çetinkaya, 2023) TBA'ların kurulması, yapılandırmacı yaklaşımın özümsemesine kapı aralayacak bir gelişme olarak görülebilir. Okullarda yeni bir uygulama olan atölye kurulumu bütçe sıkıntısı, mekânsal sorunlar, düzen vb. birçok sorunla okul yöneticilerini yormaktadır (Öz ve Ekmekci, 2021). Oluşan bu mali sıkıntılar TBA'ların yönetici gözüyle yorumlanması ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Farklı bir araştırmada Gülhan (2021), yönetici, öğretmen, öğrenci ve velilerin TBA'lara yönelik görüşlerinin genel olarak olumlu olduğu, paydaşların TBA'lardan eğitim adına büyük beklentiler içinde olduğunu belirtilmiştir. TBA'lar konusunda yöneticilerin olumlu görüş bildirmesine rağmen öğretmen grubunun kaygılı olduğu, öğrencilerin TBA'lar konusunda çok mutlu olduğu, velilerin ise TBA'ların eğitimde fayda sağlayacağını belirtmiştir. Güleş ve Kılınc (2020), TBA'larda görev alan sınıf öğretmenlerinin TBA'lara bakışının genellikle olumlu olduğu, TBA'ların öğrenci gelişimine katkı sağladığı ve TBA çalışmalarına gerekli önemin verilmesi gerektiğini belirtmiştir. Aynı araştırmada TBA'ların uygulanmasında karşılaşılan sorunlar olarak araç-gereç yetersizliği, öğretmen yeterliklerinin uygun olmaması, velilerin destek vermemeleri, öğrenci yaş gruplarının karışık olması, materyal alımında ekonomik sıkıntılar yaşanması, atölyelerin bağımsız derslikler şeklinde olmaması ve öğrenci devamsızlıkları gibi birçok sorun sıralanmıştır.

Okullarda yapılan ve Millî Eğitim Bakanlığınca "her yerde matematik" anlayışıyla başlatılan matematik seferberliğine de hizmet eden mekânlar olarak ön plana çıkan (MEB, 2022) TBA'ların nasıl tasarlanıp kullanıma açıldığı ve eğitim paydaşlarının bu atölyelere bakış açısı merak edilmektedir. Bu araştırmanın amacı; Zonguldak ili Alaplı ilçesinde görev yapan ilkököl yöneticilerinin 2023 Eğitim Vizyonunda yer alan TBA'lar hakkında görüş ve önerilerinin bilimsel düzeyde incelenmesidir. Bu bağlamda genel amaca ulaşmak için aşağıdaki sorulara yanıt aranacaktır:

- 1) Okul yöneticileri 2023 Vizyon Belgesinde yer alan tasarım beceri atölyelerinin gündeme gelmesini güncel eğitim yaklaşımları bağlamında nasıl yorumlamaktadırlar?
- 2) Okul yöneticilerinin görüşlerine göre 2023 Vizyon Belgesinde bulunan tasarım beceri atölyelerinin ilk uygulamalarında karşılaşılan olumlu ve/veya olumsuz deneyimler nelerdir?
- 3) Okul yöneticilerinin bu deneyimler karşısındaki yaklaşımları/uyguladıkları yöntemler nelerdir?

- 4) Okul yöneticilerinin, 2023 Vizyon Belgesinde bulunan tasarım beceri atölyelerinin uygulanması konusunda politika yapıcılara ve uygulayıcılara önerileri nelerdir?

Yöntem

Bu bölümde; araştırmanın deseni, çalışma grubu, veri toplama araçları ve verilerin analizi, işlem bölümleri yer almaktadır.

Okul yöneticilerinin gözünden tasarım beceri atölyelerine yönelik görüşlerin incelenmesinin amaçlandığı bu araştırma, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu 15/11/2021 tarih ve 101570/350 sayılı onayı ile yürütülmüştür.

Araştırmanın Deseni

Bu çalışmada, nitel araştırma yaklaşımı desenlerinden durum (örnek olay) çalışması deseni benimsenmiştir. Nitel araştırma; gözlem, görüşmelerin ayrıntılı yapıldığı, doküman analizi gibi veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, sosyal olgu ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde araştırıldığı, yöntem olarak tanımlanabilir (Yıldırım ve Şimşek, 2005, s. 19). Araştırmada nitel yöntemlerin seçilmesi; doğal ortama duyarlı olmayı, araştırmacının katılımcı rolünü arttırmayı, bütüncül yaklaşıma sahip olmayı, araştırma deseninde esneklik kazandırma vb. özelliklerin görülmesini sağlar (Kurt, 2013, s. 10). Nitel araştırmalar yorumlar ve materyal yardımı ile araştırmaları görünür hale getirme çalışmasıdır (Denzin ve Lincoln, 2011, s. 3). Bu bağlamda çalışmanın nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülmesi; görüşmeler yapılmasına, araştırmacının aktif katılımını da içeren bütüncül bir yaklaşımın izlenmesine olanak sağlamıştır. Durum çalışması deseni, görünür bir çalışma hakkında bilgi edinmeyi amaçlayan, sistem hakkında ayrıntılı bilgi toplamayı sağlayan bir yaklaşımdır. Durum çalışması; araştırmacının belli bir zaman dilimi içinde, sınırları belirlenmiş bazı durumların gözlemler, görüşmeler, görsel-ışitsel malzemeler, dokümanlar, raporlar gibi veri toplama araçları ile derinlemesine incelediği nitel birer araştırma desendir (Subaşı ve Okumuş, 2017). Durum araştırma deseni, birçok olguyu, grubu veya durumu içeren kapsayıcı bir çalışma deseni olmakla birlikte, bir olgunun durum çalışması olarak değerlendirilebilmesi için onun araştırmaya değer olması ve sınırlarının belirlenmiş olması gerekmektedir (Koca, 2017). Patton'a (2018) göre seçilen araştırma konusunun "büyük ölçüde tipik olmayan, aşırı, aykırı veya yoğun olarak olağan dışı olmadığı" tipik sahayı ilgilendirmesi halinde bir veya birden fazla tipik durumun nitel profilini ortaya koymak az sayıda katılımcı ile mümkündür. Ancak Patton'a (2018) göre burada seçilen katılımcıların tanımlayıcı değil, aydınlatıcı olduğunu gözden kaçırmamak gerekmektedir. Bu nedenle araştırmanın gerçekleşmesi için öncelikle görüşme odak konusu kararlaştırılıp, araştırılacak olan olgu konusunda yapılan alanyazın araştırması, saha gözlemleri, araştırma amaçları ve görüşme yapılacak yönetici grubu belirlenmiş; bu ekseninde görüşme soruları hazırlanmıştır. Hazırlanan bu sorular çerçevesinde yönetici görüşlerinin yeterince aydınlatıcı olduğu, araştırma amacını

derinlemesine ortaya koyduğu kanısına varıldığından araştırma durum çalışması desenine uygundur.

Çalışma Grubu

Bu araştırma konusunun çalışma grubunu 2021-2022 eğitim-öğretim yılında Zonguldak ili Alaplı ilçesinde ilkokul kademelerinde görev yapan on okul yöneticisi oluşturmaktadır. Bu araştırmanın yönetici çalışma grubunun belirlenmesinde amaçlı (yargısal) örnekleme yöntemi benimsenmiştir. Amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örneklemeyle seçilen okul yöneticilerinin yaş, cinsiyet, mesleki kıdem, yöneticilik görevi bakımlarından çeşitlilik göstermesine dikkat edilmiştir. Bu yöntemde örnekleme, araştırmacının deneyimleri, çalışmanın problem durumuna uygunluğu ve kolay ulaşılabilir olması gibi nedenlerle tercih edilir (Kurt, 2013, s. 84).

Çalışma grubu belirlenirken veri çeşitliliği ve görüşmelerde elde edilen verilerin yeterli seviyede ve ikna edici olması dikkate alınmıştır. Çalışma grubu beş okul müdürü ve beş müdür yardımcısı olmak üzere toplam on yöneticiden oluşmuştur. Bu yöneticilerin yedisi erkek, üçü kadın, ortalama mesleki kıdemleri 5-20 yıl arasında ve öğrenim durumları genellikle lisans seviyesinde yoğunlaşmaktadır. Araştırmaya katılan yöneticilerin aynı ilçenin merkez ve köy okullarında çalışıyor olması ve mesai arkadaşlarından oluşması çalışmayı hızlandırmıştır. Tablo 1’de araştırma grubundaki yöneticilere ait demografik özellikler yer almaktadır.

Tablo 1. Demografik Özellikler

<i>Değişkenler</i>	<i>Gruplar</i>	<i>f</i>
Cinsiyet	Kadın	3
	Erkek	7
Mesleki Kıdem	0-20	7
	20-40	3
Öğrenim Durumu	Lisans	9
	Yüksek Lisans	1
Yöneticilik Görevi	Müdür	5
	Müdür Yardımcısı	5
Yaş	30-40	6
	41-50	3
	51 ve üstü	1

Tabloda yer alan verilere göre, çalışma grubunda yer alan yöneticilerin yedisi erkek, üçü kadındır. Mesleki kıdemleri incelendiğinde 0-20 kıdem yılları arasında yedi yönetici (KMY1 -11, EM4-16, KMY2-9, EMY1-12, KM1-14, EMY2-18, EMY3-14), 20-40 yılları arasında 3 yöneticinin (EM1-31, EM2-25, EM3-21) çalışmaya dâhil edildiği görülmüştür. Çalışma grubunun öğrenim durumu incelendiğinde; lisans seviyesinde dokuz, yüksek lisans seviyesinde bir yöneticinin olduğu, doktora yapmış yöneticinin bulunmadığı görülmektedir. Çalışma grubunun yöneticilik görevleri incelendiğinde beş yöneticinin müdür olarak çalıştığı, beş yöneticinin ise müdür yardımcısı olarak görevine devam ettiği, yöneticiler yaş olarak incelendiğinde 30-40 yaş arası altı yönetici (KMY1-30, EM4-36, KMY2- 32, EMY1-35, KM1-36, EMY3-35), 41-50 yaş arası üç yönetici (EM2-46, EM3-42, EMY2-

41) ve 51 yaş üstü bir yönetici (EM1-51) olduğu görülmektedir. Çalışma grubu belirlenirken veri çeşitliliği açısından dengeli bir dağılım olmasına dikkat edilmiştir. Çalışma grubunun yönetim kademesinde müdür ve müdür yardımcısı sayısında dengeli dağılım görülürken; çalışmanın yürütüldüğü Alaplı ilçesinde yönetici kadrolarında erkeklerin çoğunluk olması nedeniyle çalışma grubunda da erkek yöneticilerin sayısı fazla olmuştur. Çalışma yapılan okul yöneticileri seçilirken farklı okul türlerinde çalışıyor olmalarına, TBA'lar konusunda çalışma yapmış, okullarında TBA açmış olmalarına dikkat edilmiştir. Yöneticilerden beş tanesi ilçe merkezinde bulunan merkezi okullardan; beş tanesi de taşıma merkezi ve köy okullarından belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları ve Veri Toplama Süreci

Araştırmada veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme; sosyal bilimler alanında sözlü iletişim yoluyla yapılan en yaygın veri toplama yöntemlerinden biridir. Görüşme genellikle yüz yüze gerçekleşse de telefon, televizyon gibi ses ve görsel iletişim araçlarıyla ve sağır dilsiz bireylerle gerçekleştirilen hareketli iletişim de görüşme olarak değerlendirilir. Genel olarak görüşmenin amacı; işbirliği yapmak, kendine güveni artırmak ve araştırma verisi toplamaktır. Görüşme bireylerin belli konularda görüş, düşünce ve tutumlarının öğrenilmesinde en kısa yoldur (Karasar, 2012, s. 166). Görüşmeler için hazırlanan yarı yapılandırılmış form, kişisel bilgiler bölümü ve açık uçlu sorular olmak üzere iki bölümden oluşmuştur. Görüşme formu çalışmanın amaçları doğrultusunda hazırlanmış, hazırlanan formun kişisel bilgiler bölümünde; cinsiyet, yaş, mesleki kıdem, mezuniyet kademesi vb. bilgiler yer almış ve sorulardan oluşan ikinci bölüm sürekli geliştirilmiştir. Görüşme formunun geliştirilmesi sürecinde öncelikle alanyazın taraması sonucunda araştırma problemi ortaya konulmuş; bu araştırma problemi doğrultusunda araştırma amaçları belirlenmiş ve her bir araştırma amacına karşılık gelecek nitelikteki sekiz tane açık uçlu soru araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. Soruların örneğin okul yöneticilerinin TBA'ların ilk uygulamalarında karşılaştıkları olumlu ve olumsuz deneyimler ile bu deneyimler karşısında uyguladıkları yöntemleri anlamaya yönelik ikinci ve üçüncü araştırma problemine karşılık gelecek şekilde "TBA'lar için ne tür maliyetler ile karşılaşmaktasınız? - TBA'lar için kaynak gereksiniminizi nasıl gideriyorsunuz?" gibi sorular yöneltilmiştir. Soruların katılımcıların açık ve net olmasına, detaylı cevap verilmesini sağlayacak şekilde olmasına dikkat edilmiştir. Hazırlanan görüşme soruları alan uzmanlarından görüş alınarak güncellenmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşme formunda bulunan soruların yeterince açık olup olmadığı, soruların katılımcılar tarafından net bir şekilde anlaşılıp anlaşılmadığı, cevapların araştırma sorularına uygunluğu ve soruların sahadaki karşılıkları yapılan pilot görüşmeler sonucu test edilmiş ve bu aşamadan sonra sorulara son şekli verilmiştir. Katılımcı okul yöneticilerine telefonla ulaşıp yapılan akademik çalışma hakkında bilgi verilmiş, çalışma konusunda görüşlerine başvurulması gerektiği bilgisi verilerek destekleri istenmiştir. Yöneticilerle

görüşme günü ve saati belirlenmiş, görüşme günü ve saatinde yönetici odalarında bir araya gelinerek görüşme gerçekleşmiştir. Görüşmeler okul yöneticileri ile yüz-yüze ve bireysel yapılmış; yapılan araştırmanın konusu ve kapsamı yöneticilere bildirilmiş; belirlenen gün ve saatte yapılmasına özen gösterilmiştir. Araştırma için gerekli yasal izinlerin alındığı ve akademik çalışmanın içeriği hakkında çalışma grubu bilgilendirilmiştir. Araştırmaya katılacak olan yöneticilere kimlik bilgilerinin saklı tutulacağı, kimlik bilgilerinin ve alınan kayıtların, araştırma dışında herhangi bir amaç için kullanılmayacağı taahhüt edilmiş ve bu bilgilerin güvenliğine özen gösterilmiştir. Katılımcıların onayı alınarak görüşmeler ses kayıt cihazı ve önceden hazırlanmış olan yarı yapılandırılmış görüşme formlarıyla kayıt altına alınmış, alınan ses kayıtları ve formların katılımcılar tarafından gözden geçirmeleri istenmiş, görüşmelerde eksiklik ya da yanlış bilgi verilip verilmediği kontrol edilmiştir. Görüşmeye katılan yöneticilerin hepsi ses kaydına izin vermiş, bu konuda herhangi bir sorun yaşanmamıştır. Elde edilen ses kayıtları olduğu gibi herhangi bir müdahale yapılmadan bilgisayar ortamında yazıya geçirilmiş, çalışma objektif bir şekilde yürütülmüştür. Görüşmelerin tamamlanmasının ardından görüşmelerin bir örneği katılımcılarla paylaşılarak onayları alınmıştır. Kişisel bilgiler ve görüşme soruları olmak üzere iki bölümden oluşan görüşme formunun uygulanması ortalama 15-20 dk arası sürmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırma süresince okul yöneticilerinden yarı yapılandırılmış görüşme formuyla elde edilen veriler, nitel araştırma tekniklerinden içerik analizi tekniğiyle çözümlenmiştir. Araştırmaya katılan yöneticilere cinsiyet ve yönetimdeki pozisyonlarına (müdür ve müdür yardımcısı olma durumu) göre "KM1, EM1, KMY1, EMY1..." kodlama yöntemi uygulanmış, bu çerçevede elde edilen veriler, katılımcıların demografik özellikleri ile araştırma bulguları içerik analizine tabi tutulmuştur. İçerik analiz tekniği uygulanırken kavramlar arası ilişki kurularak toplanan veriler derinlemesine işleme tabi tutulmuştur. Burada birbirine benzeyen, ilişki halinde olan veriler bazı temalar altında bir araya getirilerek düzenlenmiş ve yorumlanmıştır. Tümevarımcı analiz de denilen bu teknikte elde edilen veriler anlaşılır yalın sembollerle (kodlarla) ifade edilir ve elde edilen kavramlar arasındaki ilişkiler ortaya çıkarılır. Bu semboller genellikle numaralandırma şeklindedir. Özetle içerik analiz tekniği; verilerin kodlanması, temaların bulunması, kod ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanarak yorumlanması şeklinde sıralanabilir (Karasar, 2012, s. 203; Kurt, 2013, s. 155).

Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılarak, bu verilerden kodlar oluşturulmuştur. Elde edilen kodlar benzerlik ve bağlantı durumlarına göre temalar altında toplanarak gruplandırılmıştır. İçerik analizi tekniğiyle elde edilen kodlar anlamlandırılarak sınıflandırılmış, benzer kodlar aynı temanın altında kategorize edilmiştir. Oluşturulan ilk temalar, görüşme verileri ve kodlarla karşılaştırılarak tutarlılıkları kontrol edilmiş temaların son hali

oluşturulmuştur. Son olarak, her bir soruya göre kodlar temalara ayrıldıktan sonra kodlara ait sıklık (frekanslar) tabloları oluşturulmuş ve yorumlanmıştır.

Nitel araştırma yöntemlerinin uygulandığı çalışmalar, tek bir gerçekliğin olmadığı, bunun yerine yorumlayıcılara bağlı olan gerçekliğin olduğu, farklı yöntem veya yaklaşımların uygulandığı çalışmalardır. Bu nedenle nitel araştırma yöntemi kullanan araştırmacının amacı araştırma sürecini sistematik bir şekilde analitik süreçlerle yapılandırmak ve elde ettiği güvenilir sonuçlarla bu yorumlamalara yöneltilen eleştirilere karşı koyabilmek olmalıdır (Arslan, 2022). Yapılan nitel araştırmanın güvenilir, tutarlı ve geçerli olması için sistemli ve objektif bir çalışma sürdürülmüş, etik kurul kararı dışına çıkılmamıştır.

Bulgular

Tasarım Beceri Atölyelerine Duyulan İhtiyaca Yönelik Bulgular

TBA'lara güncel eğitim yaklaşımları bağlamında duyulan ihtiyacın yorumlanmasına yönelik ilk olarak ilkokul yöneticilerine "2023 Vizyon Belgesinde yer alan tasarım beceri atölyeleri sizce nasıl bir ihtiyaçtan doğmuştur?" sorusu yönlendirilmiş, güncel eğitim yaklaşımları bağlamında ilkokul yöneticilerinin görüş ve önerilerine göre elde edilen bulgular 11 kod oluşturularak "TBA'ların Kurulma Sebepleri" teması altında verilmiştir. İlkokul yöneticilerinin görüşleri ve TBA'ların güncel eğitim yaklaşımları bağlamında yorumlanmasına yönelik bulgular, Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Tasarım Beceri Atölyelerine Duyulan İhtiyaca Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
TBA'ların Kurulum Sebepleri	Bilginin beceriye dönüşmesi	7
	Geleneksel eğitimin sonlanması	3
	Yaparak yaşayarak öğrenme	2
	Geleceğe hazırlık	2
	Aktif öğrenme	2
	Yaratıcılık	2
	Çok yönlü gelişim	2
	Öğrenci ihtiyaçlarını gözetme	1
	Ezberci yapıyı ortadan kaldırma	1
	Dersleri hayatla ilişkilendirilmesi	1
	Yapılandırmacı yaklaşımın getirisi	1

Yönetici görüşlerine bakıldığında tasarım beceri atölyelerinin özellikle "bilginin beceriye dönüştürülmesi" ve "geleneksel eğitimin sonlanması" ile ilişkili görüldüğü görülmektedir. Ayrıca "yaparak yaşayarak öğrenme", "geleceğe hazırlık", "aktif öğrenme", "yaratıcılık", "çok yönlü gelişim" gibi yönler de katılımcıların TBA'larla ilişki kurdukları özelliklerdir. Öte yandan bu atölyeler yoluyla "öğrenci ihtiyaçlarının gözetildiği", "ezberci yapının ortadan kaldırılacağı", "derslerin hayatla ilişkilendirileceği" ve "yapılandırmacı yaklaşımın getirisi" olarak ortaya çıktığı belirtilmiştir. Çalışmada elde edilen yönetici yorumlarından bazıları şu şekildedir:

KM1: “Öncelikle bizim eğitim sistemimiz, öğrenciyi sadece akademik anlamda ezberle yönlendiren, gelişimini destekleyen bir sistemdi. 2023 Vizyon Belgesinde yer alan tasarım becerilerini düşündüğümüz zaman öğrencileri sosyal iletişim alanlarında destekleyen, bunların çok yönlü gelişimlerini ve düşünmelerini sağlayan ve bilgilerini beceriye çevirebilme amacıyla ortaya çıkmıştır. Yani tamamen eğitim sistemindeki ezberci yapıyı ortadan kaldırmaya yönelik bir çalışma olduğunu düşünüyorum.”

EM2: “2023 vizyon bölgesinde yer alan tasarım beceri atölyeleri öğrencilerimizin yaparak yaşayarak öğrenmelerini aktif hale getirmek için okullarda yeni öğrenme alanları oluşturabilmek için planlanmıştır. Öğrenilen bilgilerin pratiğe dökülmesi, yeteneklerin ortaya çıkması, takım halinde çalışmak, iş birliği içinde problem çözme, yaratıcı düşünme gibi pek çok konuda öğrencilerin pozitif anlamda gelişmelerine imkân sağlayabilmek için ortaya çıkmıştır.”

Görüşmelerden elde edilen verilere göre okul yöneticileri TBA'lara genel olarak olumlu bir anlam vermektedir. Buna göre TBA'lar, öğrencileri sosyal iletişim alanlarında destekleyen, öğrencilerin çok yönlü gelişimlerini ve düşünmelerini sağlayan, bilgiyi beceriye dönüştürme, yaparak yaşayarak öğrenme, takım halinde çalışma vb. davranışlar kazandırma mekânları olarak yorumlanmıştır.

TBA'ların güncel eğitim yaklaşımları bağlamında yorumlanmasına yönelik ilkökul yöneticilerine ikinci olarak “Okullarda tasarım beceri atölyelerinin kurulması ve bu atölyelerde eğitim faaliyetlerinin başlatılmasının, güncel eğitim yaklaşımları ile uygun olup olmadığı hakkında neler söylersiniz?” sorusu yönlendirilmiştir. İlkokul yöneticilerinin görüş ve önerilerine göre elde edilen bulgular 14 kod oluşturularak “TBA'ların Güncel Eğitim Yaklaşımlarına Uygunluğu”, “Yapılandırmacı Eğitim Anlayışı Bağlamında Değerlendirilmesi” ve “Güncel Eğitim Yaklaşımları Bağlamında Değerlendirilmesi” olmak üzere üç tema altında verilmiştir. TBA'nin güncel eğitim yaklaşımları bağlamında yorumlanmasına yönelik okul yöneticilerine ait görüşler Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3. TBA'ların Güncel Eğitim Yaklaşımları Bağlamında Yorumlanmasına Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
TBA'ların Güncel Eğitim Yaklaşımlarına Uygunluğu	TBA'ların açılması uygun	9
	TBA'ların açılması uygun değil	1
Yapılandırmacı Eğitim Anlayışı Bağlamında Değerlendirilmesi	Yaparak yaşayarak eğitim	6
	Yapılandırmacı yaklaşıma uygun	4
	Yeniliklere açık	2
	Aktif öğrenciler	2
	Öğrenci merkezli metotlar	2
	İş birliğine dayalı öğrenme	1
	Bilginin beceriye dönüşmesi	1
Güncel Eğitim Yaklaşımları Bağlamında Değerlendirilmesi	Çoklu zeka kuramı	1
	Süreç temelli yaklaşımlar	1
	Proje temelli eğitim anlayışı	1
	Disiplinler arası öğrenme	1
	Mesleki beceri eğitimi	1

TBA'ların güncel eğitim yaklaşımları bağlamında değerlendirilmesine baktığımızda, "TBA'ların Güncel Eğitim Yaklaşımlarına Uygunluğu", "Yapılandırmacı Eğitim Anlayışı Bağlamında Değerlendirilmesi" ve "Güncel Eğitim Yaklaşımları Bağlamında Değerlendirilmesi" temalarının verildiği görülmektedir. TBA'ları yapılandırmacı eğitim anlayışı ve güncel eğitim yaklaşımları bağlamında yorumlanması istenen okul yöneticileri genellikle "yaparak yaşayarak eğitim", "yapılandırmacı yaklaşıma uygun", "yeniliklere açık", "aktif öğrenciler", "öğrenci merkezli metotlar" gibi kodlarla ifade edilebilecek yorumlar yapmışlardır. Ayrıca "proje temelli eğitim", "bilginin beceriye dönüşmesi", "çoklu zekâ kuramı", "süreç temelli yaklaşımlar", "iş birliğine dayalı öğrenme", "disiplinler arası öğrenme" ve "mesleki beceri eğitimi" kavramlara da görüşmelerde yer verilmiştir. Çalışmada elde edilen yönetici yorumlarına aşağıda yer verilmiştir:

EM1: "Yine Bakanlığımız hatırladığım kadarıyla 2005-2006 eğitim öğretim yılından itibaren yapılandırmacı yaklaşıma geçmişti. Bu bağlamda özellikle ilkokul ortaokul düzeyindeki öğrencilerin yaparak yaşayarak eğitime katılmasını öngörmüştü. Tabi bunu destekleyecek manada tasarım beceri atölyelerinin iki yıl öncesinden başlamak üzere açılması, okullarda iyi oldu. Büyük bir boşluğa da doldurmuş oldu özellikle açılan okullarda."

KM1: "Hocam bir önceki soruda da bahsetmiştik aslında tasarım beceri atölyeleri nasıl bir ihtiyaçtan doğmuştur diye. 2005-2006 eğitim-öğretim yılı itibariyle eğitim sistemimizde büyük bir değişikliğe gidilmişti. Yapılandırmacı yaklaşımdan bahsederseniz, öğrenciyi merkez alan problem çözebilen takımla işbirliği içinde çalışabilen, işte eleştirel olsun, yaratıcı olsun düşünebilen ve en önemlisi süreç temelli yaklaşımlar eğitim sistemimizde hayata girmiştir. Tasarım beceri atölyelerinde kurulma amacı aynı şekilde olduğunu düşündüğümüz zaman özellikle gerçek hayatta ilişki kurabilmesi, becerilerin kalıcı hale getirilmesine hedeflediği göz önünde bulundurduğumuzda bence uygun olduğu söylenebilir."

EMY2: "Tasarım beceri atölyeleri öğrencilerin ihtiyaçlarının gözetilerek ortaya çıkmış bir durum değil bence. Bir gün yani yukarıdaki bu tasarım beceri atölyelerinin oluşmasını isteyenler, tasarım beceri atölyesini 2023 eğitim vizyonu içerisine koymuş ve bu sistemle yukarıdan gelme bir durumdur. Eğer ki öğrencilerin düzeyleri farklı yaşamları düşünülseydi burada insanların ihtiyaçları yani Türkiye'deki eğitim ihtiyaçları daha farklı şu anda. Yapılanlar tasarım beceri atölyeleri, aslında öğrencileri farklı alanlara kaydırabilir miyiz? Fikrinden doğmuştur."

TBA'ların güncel eğitim yaklaşımlarına uygunluğu konusunda okul yöneticileri genel olarak TBA'ların açılmasını uygun görmekle birlikte TBA'ların güncel eğitim yaklaşımı olan yapılandırmacı eğitim anlayışıyla paralel olduğuna yönelik görüş bildirmişlerdir. Yalnızca bir okul yöneticisi, TBA'ların planlanmasında öğrenci ihtiyaçlarının gözetilmediğini, merkezi kararlar doğrultusunda uygulamaya geçirildiğini belirterek olumsuz görüş bildirmiştir.

Tasarım Beceri Atölyelerinin İlk Uygulamalarında Karşılaşılan Sorunlara Yönelik Bulgular

TBA'ların ilk uygulamalarında ilkokul yöneticilerinin karşılaştığı sorunlara yönelik yöneticilere "Okullarda tasarım beceri atölyelerinin kurulmasında ve bu atölyelerde eğitim faaliyetlerinin başlatılmasında karşılaştığınız finansal sorunlar nelerdir? Bu sorunlarla baş etme yolları nelerdir? TBA'lar için ne tür maliyetler ile karşılaşmaktasınız? TBA'lar için kaynak gereksiniminizi nasıl gideriyorsunuz?" soruları yönlendirilmiştir. İllkokul yöneticilerinin görüş ve önerilerine göre

TBA'ların ilk uygulamalarında ilkököl yöneticilerin görüşleri ve karşılaştığı finansal sorunlara yönelik elde edilen bulgular Tablo 4'te gösterilmiştir.

Tablo 4. TBA'ların İlk Uygulamalarında Karşılaşılan Finansal Sorunlara Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
Karşılaşılan Finansal Sorunlar	Donanım ve materyallerin alımı	6
	Araç-gereç yetersizliği	4
	Bilgisayar masa altyapısının oluşturulması	2
	Sınıfları düzenleme gereksinimi	2
	Çocuk oyunlarının temini	1
	Ücretsiz eğitim	1
Finansal Sorunların Çözüm Yolları	Okul aile birliği imkanları	4
	Sivil toplum kuruluşları	3
	Hayırsever esnaf ve vatandaşlar	3
	Okulun paydaşları	3
	Okul velileri	3
	Yöneticilerin girişimciliği	1
İlçe MEM desteği	1	

TBA'ların ilk uygulamalarında karşılaşılan finansal sorunların yorumlanmasına yönelik bulgular 13 kod oluşturularak "Karşılaşılan Finansal Sorunlar" ve "Finansal sorunların Çözüm Yolları" olmak üzere iki tema altında verilmiştir. TBA'ların ilk uygulamalarında yöneticilerin karşılaştığı finansal sorunlar konusunda ilkököl yöneticilerinden altısı "donanım ve materyallerin alımı", dördü "araç-gereç yetersizliği" konusuna vurgu yaparken, bazı yöneticiler "sınıfları düzenleme gereksinimi" ve "ücretsiz eğitim" konularına vurgu yapmıştır. Yöneticimiz öğrenci ve velilerden herhangi bir ücretin talep edilememesini, eğitim hizmetinin ücretsiz olmasını (ücretsiz eğitim) TBA kurulumunda finansal sorun olarak görmektedir. İlkokul yöneticileri karşılaştıkları finansal sorunların çözüm önerilerini "Finansal Sorunların Çözüm Yolları" teması altında genellikle "okul aile birliği imkânları", "sivil toplum kuruluşları", "hayırsever esnaf ve vatandaşlar", "okul velilerinin desteği", "yöneticilerin girişimciliği" ve "İlçe MEM desteği" gibi yollara başvurarak çözüme yoluna gitmişlerdir. Çalışmada elde edilen yönetici yorumlarından birkaçına aşağıda yer verilmiştir:

KMY1: "Okullarda TBA'ların kurulumu için Milli Eğitim Bakanlığında finansal bir destek bizzat bizim okulumuz için sağlanamamıştır. Okul idarelerimiz ve öğretmenlerimiz okul Aile birliğimiz ve çeşitli kurum ve kuruluşlar yaptığımız iş birliği ve velilerimizin desteğiyle TBA'ları kurmaya çalıştık. Her okulda olması gereken atölyelerdi. Gereksinimlerimizi, eksiklerimizi bu şekilde karşıladık. Maddi yönden yoksun bir okul olduğumuz için çok fazla TBA kurulumu sağlayamadık. Bizim okulumuzda iki tane beceri atölyemiz var. Bunlardan biri "Zekâ Oyunları" diğeri "kodlazon" [Kodlama ve Yazılım Atölyesi]. Yalnız bunlar için çok büyük meblağlar gerekiyor. Örneğin bir akıl zekâ atölyesi için 30-40 bin civarında bir maddi destek gerekiyor. Okulumuz için bu meblağlar yüksek. Alınan akıl zekâ oyunlarının maliyeti çok yüksek bu yüzden okulumuz için sıkıntılı. Kodlama sınıfı içinde maliyetler çok yüksek oluyor. Kodlama atölyesi materyal ve kurulum maliyeti 150-200 bin civarında. Okullarda bu maliyetler için yeterli desteği sağlayamıyoruz."

EMY1: "Bu konuyu TBA'lar için en sıkıntı verici problem olarak görüyorum. Çünkü özellikle de köy okullarında, atölyelerin tam olarak işlevlerini yerine getirebilmesi için, gerekli alanın sağlanması ve ihtiyaç olan finansal kaynağın bulunması çok da kolay olmamaktadır. Örneğin bir

Robotik kodlama atölyesinin kurulabilmesi ve faaliyetlerine başlaması için boş bir alan gerekmektedir. Bu alanı bulduğumuzu varsaydıysaydık, atölye için olmazsa olmaz, temel programlama öğretmek için kullanılan mini robotlar, 3D yazıcı, tasarım ve düzenleme yapabilmek için gerekli bilgisayar ve tablet programları vb. gibi maliyeti çok yüksek ürünlerin temin edilmesinde sıkıntılar olabilmektedir. TBA'lar için gerekli olan kaynakların giderilmesinde velilerin ve hayırsever iş adamların destekleri olmakta fakat yeterli gelmemektedir."

TBA'ların ilk uygulamalarında ilkökul yöneticilerinin karşılaştığı finansal sorunlara yönelik yönetici görüşlerine bakıldığında; yöneticilerin genellikle donanım materyallerin alımı, araç-gereç yetersizliği ve temini, sınıfların düzenlemesi, eğitimin ücretsiz olması vb. noktalarda finansal sorunlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. Yöneticilerin bu finansal sorunları genellikle okul aile birliği imkânları, sivil toplum kuruluşları, okul velilerinden toplanacak bağış ve yardımlar, hayırsever esnaf ve vatandaşlar aracılığıyla çözüme yoluna gittikleri görülmektedir.

TBA'ların ilk uygulamalarında ilkökul yöneticilerinin karşılaştığı sorunlara yönelik ikinci olarak yöneticilere "Okullarda tasarım beceri atölyelerinin kurulmasında ve bu atölyelerde eğitim faaliyetlerinin başlatılmasında karşılaştığınız fiziksel olanaklar ve donanımla ilgili sorunlar nelerdir? Bu sorunlarla baş etme yolları nelerdir? Kurduğunuz/kuracağınız TBA'ların karşılaması gereken standartlar nelerdir? Bu standartları sağlayabilmek için okulunuzda ne gibi çalışmalar yaptınız/yapacaksınız? Okulunuzda TBA kurmak için fiziki mekân bulunamadığında bu sorunu nasıl çözersiniz?" soruları yönlendirilmiştir. TBA'ların ilk uygulamalarında yöneticilerin karşılaştığı fiziksel sorunlar, fiziksel sorunların çözüm yolları ve TBA standartlarına yönelik elde edilen bulgular Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. TBA'ların İlk Uygulamalarında Karşılaşılan Fiziksel Sorunlara Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
Karşılaşılan Fiziksel Sorunlar	Fiziksel mekân yetersizliği	6
	Sınıfların atölyeye dönüştürme sorunu	5
	Sınıfların bölünme ihtiyacı	2
	Derslik sıkıntısı	1
Fiziksel Sorunların Çözüm Yolları	Mekanların alternatif kullanımı	4
	Okul bahçesi ve çevre imkânlarını kullanmak	3
	Bahçe bitkileri yetiştirme atölyeleri kurmak	2
	Hayırsever esnaflardan faydalanma	1
	Okulun paydaşlarından faydalanma	1
	Belediyelerden faydalanma	1
TBA Standartları	Ticaret sanayi odaları desteği	1
	Materyallerin günümüz teknolojisine uygun olması	3
	İhtiyaca cevap verebilir özgün olmalı	2
	Materyallerinin seviyeye uygun olmalı	1
	İnce motor becerilerini geliştirmeli	1
Sanat ve tasarım algısı geliştirme	1	

Fiziksel sorunların yorumlanmasına yönelik bulgular 16 kod oluşturularak "Karşılaşılan Fiziksel Sorunlar", "Fiziksel Sorunların Çözüm Yolları" ve "TBA Standartları" olmak üzere üç tema (kategori) altında verilmiştir. TBA'ların ilk uygulamalarında yöneticilerin "Karşılaşılan Fiziksel

Sorunlar” teması altında ilkokul yöneticilerinden altısı “fiziksel mekân yetersizliği”, beşi “sınıfların atölyeye dönüştürme sorunu (sınıfların atölyeye dönüşümüne engel olan fiziksel sorunlar ve atölyeye dönüştürmede ihtiyaç olan finansal kaynaklar)” noktalarına vurgu yaparken, bazı yöneticiler “sınıfların bölünme ihtiyacı” ve “derslik sıkıntısı” noktalarına değinmişlerdir. İlkokul yöneticileri karşılaştıkları fiziksel sorunları “Fiziksel Sorunların Çözüm Yolları” teması altında genellikle “mekânların alternatif kullanımı (ders saatinde sınıf olarak kullanılırken, bazen sadece materyaller eklenerek atölye amaçlı kullanım.)”, “okul bahçesi ve çevre imkânlarını kullanmak” gibi yollara başvurarak çözüme yoluna gitmişlerdir. Son olarak TBA’ların karşılaması gereken standartlar konusunda ilkokul yöneticilerinin cevapları “TBA Standartları” teması altında toplanmıştır. Yöneticilerden üçü “materyaller günümüz teknolojisine uygun olmalı (Atölyelerde kullanılacak materyallerin TBA’ların özelliklerine göre günümüz teknolojisine uygun seçilmesi gerektiği belirtilmektedir. Örneğin Robotik Kodlama Atölyesinde Arduino Süper Başlangıç Seti, Makeblock Mbot, Makey Robotik Kodlama Seti vb. araçların seçilmesi gibi.)” ikisi “İhtiyaca cevap verebilir özgün olmalı (Örneğin; Görsel Sanatlar Atölyesinde öğrencilerin yaratıcılıklarını özgün tasarımlarla ortaya çıkarmak, yeteneklerin hayata geçirilmesi amaçlanmaktadır.)” derken, bazı yöneticiler “İnce motor becerilerini geliştirmeli” ve “Sanat ve tasarım algısı geliştirmeli” yönlerine dikkat çekmiştir. Çalışmada elde edilen yönetici yorumlarına aşağıda yer verilmiştir:

EM2: “Okulumuzun sınıflarını, atölyelerinin fiziki imkânları ve yapılan iyileştirmeler, imkânlar dâhilinde belli bölümlerde bu atölyeleri açmaya çalışıyoruz. Okulumda akıl zekâ oyunları atölyesi, robotik kodlama atölyesi, drama atölyesi, gibi adlarla kurulmuş ve kurulmaya devam etmektedir. Ancak fiziksel imkânsızlıklar biraz bizlerin elini kolunu bağlamaktadır. Fiziksel imkânlar yetersiz olduğu durumlarda okul bahçesi, çevre imkânları kullanılarak sağlıklı yaşam türleri, bahçe bitkileri yetiştirme atölyeleri ve onun gibi atölyeler kurulmaya devam edecektir.”

KMY2: “Bu hedefte okulumuzda Bilişim Teknolojileri öğretmenimiz tarafından çeşitli projeler yürütülmektedir. Fiziki mekân bulunmadığında sorunu nasıl çözersiniz demiştiniz. Bu sorunla baş edebilmek adına öğrencilerimizle daha küçük gruplar halinde çalışmalar yapılmaktadır. Kurmuş olduğumuz tasarım beceri atölyelerini iki farklı tasarım beceri atölyesi olarak kullanabiliyoruz. Dönüşümü sağlayabiliyoruz. Sınıfları kullanabiliriz.”

TBA’ların ilk uygulamalarında ilkokul yöneticilerinin karşılaştığı fiziksel sorunlara yönelik yönetici görüşlerine bakıldığında; yöneticilerin genellikle fiziksel mekân yetersizliği, sınıfların atölyeye dönüştürmede çıkan sorunlar, sınıfların bölünmesinden oluşan sorunlar vb. karşılaştıkları görülmektedir. Yöneticiler çözüm olarak genellikle mekânların alternatif kullanımı, okul bahçesi ve çevre imkânlarını kullanma gibi yollara başvurmuşlardır.

TBA’ların ilk uygulamalarında ilkokul yöneticilerinin karşılaştığı sorunlara yönelik üçüncü olarak “Okullarda tasarım beceri atölyelerinin aktif hale getirilmesinde öğretmenlerin ve eğitim programlarının uygunluğu konusunda düşünceleriniz nelerdir? TBA’ların aktif şekilde kullanımı için öğretmen yeterlikleri konusunda neler söylersiniz? TBA’ların aktif şekilde kullanılması için eğitim

programlarının (müfredatın) uygunluğu konusunda neler söylersiniz? Okullarda bu konularda ne gibi çalışmalar yapılmalıdır?" soruları yönlendirilmiştir. İlkokul yöneticilerinin görüş ve önerilerine göre TBA'ların ilk uygulamalarında okullarda tasarım beceri atölyelerinin aktif hale getirilmesinde öğretmenlerin ve eğitim programlarının uygunluğu konusunun yorumlanmasına yönelik elde edilen bulgular Tablo 6'da verilmiştir:

Tablo 6. Öğretmenlerin ve Eğitim Programlarının Uygunluğuna Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
Öğretmenlerin Yeterlilik Durumu	Hizmet içi eğitimler düzenlenmeli	6
	Öğretmenlerimiz donanımlı değil	3
	İstekli öğretmenler eğitilmeli	1
Okullarda Yapılacak Çalışmalar	Mesleki çalışma dönemlerinde TBA eğitimleri verilmeli	1
	Online veya yüz yüze seminerler düzenlenmeli	2
Öğretmenlerin TBA'ları Kullanmaya Uygunluğu	Öğretmenlerimiz yeterli donanımda	1
	Müfredatta geri kalma korkusu olmamalı	2
Eğitim Müfredatının Uygunluğu	Eğitim müfredatı güncellenmeli	6
	TBA'lar haftalık ders çizelgesinde yer alabilmeli	2
	Ders programları seyreltilmeli	1
	Ders saati azaltılmalı	1

Öğretmenlerin ve eğitim programlarının uygunluğu konusunun yorumlanmasına yönelik elde edilen bulgular 11 kod oluşturularak "Öğretmenlerin Yeterlilik Durumu", "Okullarda Yapılacak Çalışmalar", "Öğretmenlerin TBA'ları Kullanmaya Uygunluğu" ve "Eğitim Müfredatının Uygunluğu" olmak üzere dört tema altında verilmiştir. TBA'ların ilk uygulamalarında okullarda tasarım beceri atölyelerinin aktif hale getirilmesinde öğretmenlerin ve eğitim programlarının uygunluğu konusunda ilkökul yöneticileri "Öğretmenlerin Yeterlilik Durumu" teması altında altısı "Hizmet içi eğitimler düzenlenmeli", üçü "Öğretmenlerimiz donanımlı değil" derken bir yönetici istekli öğretmenlerin eğitilmesine vurgu yapmıştır. "Okullarda Yapılacak Çalışmalar" teması altında bir yönetici "Mesleki çalışma dönemlerinde TBA eğitimleri verilmeli" derken iki yönetici "Online veya yüz yüze seminerler düzenlenmeli" diyerek yapılacak çalışmalara vurgu yapmıştır. "Öğretmenlerin TBA'ları Kullanmaya Uygunluğu" teması altında bir yönetici "Öğretmenlerimiz yeterli donanımda" derken, iki yönetici "Müfredatta geri kalma korkusu olmamalı" diyerek öğretmenlerin yaşadıkları endişeye dikkat çekmiştir. "Eğitim Müfredatının Uygunluğu" teması altında ise yöneticilerin altısı "Eğitim müfredatı güncellenmeli", ikisi "TBA'lar haftalık ders çizelgesinde yer alabilmeli" ve "Ders programları seyreltilmeli" kodlarıyla müfredatının uygun olmadığına dikkat çekmiştir. Bu yönde verilen yanıtlardan bazıları aşağıda verilmiştir:

EM3: "Genelde öğretmenlerimiz müfredatı dikkate alarak çalışmalar yaptığı için TBA'lar aktif olarak kullanılmamaktadır. Ayrıca öğretmenlerimizin TBA'ları aktif kullanması için hizmet içi eğitime alınması gerekmektedir. Öğretmenlerimizin geri dönüt alabileceği ortamların oluşturulması önem arz etmektedir. TBA'ların kuruluş amacına bakıldığında eğitim programları müfredat güncellenmesi gerekmektedir. Kazanımların TBA'ları da içine alacak şekilde oluşturulması yerinde olur. Örneğin 1-2-3. sınıf öğrencilerine serbest zaman etkinliklerinde TBA

dersi saati eklenebilir. Yine dördüncü sınıf kazanımları azaltılarak TBA [ders saati] eklenebilir. Bu şekilde öğrencilerin TBA'ları daha aktif kullanmaları, yararlanması sağlanabilir."

EMY3: "TBA'ların aktif şekilde kullanılabilmesi için öğretmenlerin mesleki çalışma dönemlerinde uygulamalı eğitimler verilebilir. Bizim mesleki çalışma dönemlerimiz oluyor. Ara tatilde, sonra yaz tatilinde mesleki çalışma yapıyoruz. Bu dönemlerde bazen yüz yüze, bazen de uzaktan eğitim yoluyla eğitimler veriliyor. Bu eğitimler de TBA'lara yönelik eğitimler olabilir. Bu şekilde öğretmenlerimiz eğitim alabilirler. Her öğretmenin az bir atölyede görev alabilecek yeterliliğe sahip olması sağlanabilir bu eğitimler sayesinde. Onun dışında programlarının TBA'lara uygun olduğunu düşünmüyorum. Eğitim programları TBA'lara yönelik tekrardan güncellenebilir diye düşünüyorum. Eğitim programları TBA'ların aktif olarak kullanılmasını sağlayacak şekilde güncellenebilir."

TBA'ların ilk uygulamalarında okullarda tasarım beceri atölyelerinin aktif hale getirilmesinde öğretmenlerin ve eğitim programlarının uygunluğu konusunda yönetici görüşlerine bakıldığında; genellikle öğretmenlerin donanımsal olarak yetersiz olduğu ifade edilmiştir. Bu sorunun çözümünde öğretmenler için hizmet içi eğitimler, çevrim içi veya yüz yüze seminerler düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Yöneticiler eğitim müfredatının güncellenmesi ve TBA'ların haftalık ders çizelgesinde yer alması gerektiğini de vurgulamışlardır.

Okul Yöneticilerinin Önerilerine İlişkin Bulgular

TBA'ların ilk uygulamalarında ilkökul yöneticilerinin önerilerini yorumlamaya yönelik yöneticilere "İlkokullarda tasarım beceri atölyelerinin kurulması ve aktif şekilde kullanılması açısından bakanlık yetkililerine, okul yöneticileri ve öğretmenlere önerileriniz nelerdir? Tasarım beceri atölyeleri ile ilişkili olduğunu düşündüğünüz ve eklemek istediğiniz herhangi bir şey var mı?" soruları yönlendirilmiştir. İlkokul yöneticilerinin tasarım beceri atölyelerinin uygulanması konusunda politika yapımcılara ve uygulayıcılara önerilerine yönelik elde edilen bulgular Tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7. TBA'ların Uygulanmasında Politika Yapımcılara ve Uygulayıcılara Önerilere Yönelik Bulgular

<i>Tema</i>	<i>Kod</i>	<i>N</i>
Bakanlık Yetkililerine Öneriler	Maddi imkanlar sağlanmalı	5
	Fiziki mekan düzeni sağlanmalı	4
	Eğitim programları güncellenmeli	4
	Malzeme alımını sağlamalı	3
	Fırsat eşitliğini sağlamalı	3
	Okullar arası koordinasyon olmalı	3
	Öğrenci profilini dikkate almalı olmamalı	1
	TBA'lar üniversitede ders olarak okutulmalı	1
	Öğrenci profilini dikkate almalı	1
Yöneticilere Yönelik Öneriler	Planlama yapmalı	3
	TBA'ların aktif kullanımı sağlanmalı	3
	İhtiyaca uygun atölyeler açılmalı	2
	Yöneticiler gelişime açık olmalı	1
Öğretmenlere Yönelik Öneriler	Kurum ve kişilerden yardım almalı	1
	Hizmet içi seminerlere katılmalı	7
	Yeniliklere açık olmalı	5
	Gelişimini sağlamalı	5
	Donanımlı olmalı	3
	Dijital okur yazarlık becerilerini geliştirmeli	1

Politika yapıcılara ve uygulayıcılara yönelik önerilerden elde edilen bulguların yorumlanmasına yönelik 19 kod oluşturularak “Bakanlık Yetkililerine Öneriler”, “Yöneticilere Yönelik Öneriler” ve “Öğretmenlere Yönelik Öneriler” olmak üzere üç tema altında toplanmıştır. TBA’ların ilk uygulamalarında politika yapıcılara ve uygulayıcılara öneriler konusunda “Bakanlık Yetkililerine Öneriler” teması altında ilkokul yöneticilerinden beşi “maddi imkânlar sağlanmalı”, dördü “fiziki mekân düzeni sağlanmalı” ve “eğitim programları güncellenmeli” derken, bazı yöneticiler “fırsat eşitliğini sağlamalı”, “TBA’lar üniversitede ders olarak okutulmalı” ve “öğrenci profilini dikkate almalı” gibi noktalara değinmiştir. “Yöneticilere Yönelik Öneriler” teması altında ise yöneticilerin üçü “planlama yapmalı” ve “TBA’ların aktif kullanımı sağlanmalı” ikisi “ihtiyaca uygun atölyeler açmalı” derken kimisi de “yöneticiler gelişime açık olmalı” noktasına vurgu yapmıştır. Son olarak “Öğretmenlere Yönelik Öneriler” teması altında yöneticilerden yedisi öğretmenlerin “hizmet içi seminerlere katılmalı” noktasına vurgu yaparken, beşi “yeniliklere açık olmalı” ve “gelişimini sağlamalı” noktalarına değinmiş, bazı yöneticiler de “donanımlı olmalı” ve “dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmeli” noktalarına dikkat çekmiştir. Bu yönde verilen yanıtlardan bazıları aşağıda verilmiştir:

EM4: “Her bölgenin öğrenci profilini ihtiyacı dikkate alınmalı ve bu şekilde bu ihtiyaca cevap verecek atölyeler açılması gerektiğini düşünüyorum. Yine haftalık ders saatinin azaltılarak öğrencilerin atölyede vakit geçirebileceği şekilde müfredatın düzenlenmesi gerektiğini düşünüyorum. Okul müdürünün öğrencilerin ihtiyacına uygun atölyeleri çeşitlendirilmesi ve burada bir etken olabilir. Öğretmenlerinde bu atölyelerde görev alabilecek şekilde kendini eğitmeli, donatması gerekir. Hizmet içi eğitimlere başvurarak bu anlamda öğrencilere daha faydalı olabilecek seviyeye gelmelidir.”

KMY1: “Bakanlık yetkilileri, bu konuda gerekli düzenlemeleri yapmalı ve bence okullara büyük destekler sağlanmalı. TBA kurulumu ile ilgili okulların fiziksel koşulları denetlenmeli, uygunluğuna bakılmalı, uygunluk yoksa bu eksiklikler giderilmeli. Burada fırsat eşitliği çok önemli, fırsat eşitliğini sağlamak adına tüm okullarda kurulan TBA’ların dengesini sağlayabilmeli. Okul yöneticilerimiz ise 2023 vizyonunda belirtildiği gibi TBA’ları uygun şekilde öğretmen ve öğrencilerine kullandırmalı. Okul yöneticileri oluşturulan TBA’ların öğretmen ve öğrencilerin aktif kullanması için gerekli planlamaları yapmalıdır. Öğretmenlerimiz ise açılan TBA’larla ilgili gerekli bilgi ve donanıma sahip olmalı. Bunun içinde gerekli hizmet içi ve uzaktan eğitimlere katılabilmeliler. Öğretmenler açılan TBA’larda görev almak için gerekli bilgi ve becerilere sahip olmak için hizmet içi eğitimler almalı kendini geliştirmelidir. Bu konuda okul idarelerinin öğretmenlere destek olması gerekmektedir.”

Okul yöneticilerin politika yapıcılara ve uygulayıcılara yönelik önerilerine bakıldığında; Bakanlık yetkililerine genellikle okullar için maddi imkânlar sağlanması, fiziki mekân düzenlemelerinin yapılması, eğitim programlarının güncellenmesi vb. konularda öneri yapıldığı görülmektedir. Yöneticilerin, TBA’lar noktasında planlama yapması, TBA’ların aktif kullanımının sağlanması ve ihtiyaca uygun atölyeler açması önerilerinde bulunmuş, öğretmenlere ise genellikle hizmet içi seminerlere katılmaları, yeniliklere açık olmaları önerilmiştir.

Tartışma

Tasarım beceri atölyelerinin güncel eğitim yaklaşımları bağlamında yorumlanmasına yönelik bulgular incelendiğinde; yöneticiler TBA'ları bilginin beceriye dönüştüğü, geleneksel eğitimin sonlandığı, yaparak yaşayarak öğrenme ve çok yönlü gelişimin sağlandığı ortamlar olarak yorumlamıştır. TBA'ların güncel eğitim yaklaşımlarına uygunluğu konusunda ilkökul yöneticilerinden dokuzu TBA'ları uygun ve faydalı görürken, bir yönetici uygulamada büyük sıkıntıların olduğunu vurgulamıştır. Yöneticiler güncel eğitim yaklaşımları ve TBA'ları yaparak yaşayarak eğitim, yapılandırmacı yaklaşım, öğrenci merkezli metotlar, gibi kavramlarla ilişkilendirmiştir. Akıllı vd.'nin (2020) çalışmalarında TBA'ların öğrencilere deneyim yoluyla yaparak yaşayarak öğrenme ve bilgileri hayata transfer etme fırsatı sunduğu, öğrencileri ezberci anlayıştan kurtarma potansiyeli taşıdığı ortaya çıkmıştır. TBA'ların güncel eğitim yaklaşımları bağlamında farklı araştırmalarda aynı sonuçları ortaya çıkardığı gözlemlenmiştir. Gündoğan ve Can'a (2020) göre, TBA'ların, daha önce güncellenen eğitim programlarına paralel olarak öğrencilerin becerilerinin geliştirilmesi ve onların hayata hazırlanması için önemli olduğu, birçok dersle ilişkilendirilerek eğitim çalışmalarının sürdürüldüğü, bu atölyelerin millî eğitimin yeni yol haritasında da önemli bir yer tuttuğu vurgulanmıştır. Yapılan görüşmeler ve alanyazın araştırmaları sonucu elde edilen veriler, TBA'ların eğitim yaklaşımları doğrultusundaki yansımalarının benzer doğrultuda olduğunu göstermiştir. Tasarım beceri atölyelerinin ilk uygulamalarında ilkökul yöneticilerinin karşılaştığı sorunlara yönelik bulgular incelendiğinde; yöneticiler ilk olarak donanım ve materyallerin alımı, araç-gereç yetersizliği, sınıfların düzenlenmesi konularında finansal sorunlar yaşandığını belirtmişlerdir. Yöneticiler finansal sorunları genellikle okul aile birliği imkânları, sivil toplum kuruluşları, hayırsever esnaf ve vatandaşlar aracılığıyla çözüme yoluna gitmişlerdir. İkinci olarak yöneticiler fiziksel mekân yetersizliği, sınıfların atölyeye dönüştürülmesi ve derslik sıkıntısı gibi fiziksel sorunlara vurgu yapmış; çözüm yolu olarak mekânların alternatif kullanımı, okul bahçesi ve çevre imkânlarını kullanma yoluna gidilmiştir. Kurulacak olan atölye standartları; ihtiyaca cevap verebilir özgünlükte olması, kullanılacak olan materyallerin günümüz teknolojisine uygun olması ve sanat-tasarım algısı yaratması gerektiği ortaya çıkmıştır. Son olarak TBA'ların aktif kullanılması konusunda öğretmenlerin ve eğitim müfredatının uygunluğu konusunda sorunlar olduğu belirtilmiştir. Bu konuda öğretmenlerin donanımlı olmadığı ve öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Eğitim müfredatının güncellenmesi gerektiği, TBA kullanımının haftalık ders çizelgesinde yer alması gerektiği belirtilmiştir. Öz ve Ekmekci (2021), TBA'ların kurulmasının eğitimde fırsat eşitliği olması açısından önemli olduğu fakat tadilat, donanım, dekor, malzeme gibi birçok ihtiyacın giderilmesinde finansal sorunların yaşandığını tespit etmiştir. Bununla birlikte sürdürülebilir bir atölye için sürekli teminlik malzeme ihtiyacı, teknolojik gelişmelere uygun

atölyelerin kurulumu ve güncellenmesi gibi çalışmaların yüksek maliyetler oluşturduğu vurgulanmıştır. Gündoğan ve Can'ın (2020), sınıf öğretmenleriyle yaptıkları araştırmada öğretmenlerin donanımsal yetersizliği, iş yükünün artması vb. sıkıntılar vurgulanmıştır. Güleş ve Kılınç (2020), sınıf öğretmenlerinin TBA'lara yönelik görüşlerinin genel olarak olumlu olduğu, TBA'ların mesleki gelişimlerinde faydalı olduğu fakat öğretmenlerin TBA'ları kullanmaya hazır olmaması kaynaklı planlama, araç-gereç kullanma gibi sorunların yaşandığı vurgulanmıştır. TBA'ların ilk uygulamalarında öğretmenlere yönelik görüş ve önerilerin benzer olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca okul binalarının inşa edildiği süreçte TBA'lar henüz gündemde olmadığından uygulamaya konulması için alanların belirlenmemiş olduğu, okulların TBA kurmak istese de bazı okullarımızda maalesef uygun mekân bulunmadığından TBA'ların tüm öğrencilerin gelişimine uygun mekânlar olarak planlanmadığı vurgulanmıştır. Akıllı vd.'nin (2020) çalışmasında atölyelerin belli standartlar taşıması ve bu standartların kamuoyuna açıklanması gerektiğini belirtmiştir. Bu standartlar doğrultusunda atölyelerin modern teknolojiye uygun bir şekilde donatılması ve atölyelerin öğretmen ve öğrencilerin iş birliği içerisinde çalışmalarına elverişli bir şekilde düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır. Yapılan görüşmeler ve alanyazın araştırmaları sonucu elde edilen veriler, TBA'ların kurulumunda karşılaşılan finansal ve fiziksel sorunların bu araştırmalarda tespit edilen sorunlarla benzer doğrultuda olduğunu göstermiştir.

TBA'ların kurulması ve aktif kullanılması konusunda ilkökul yöneticilerinin Bakanlık yetkililerine; okullara finansal desteklerin verilmesi, fiziki mekân düzenlemesinin sağlanması, eğitim programlarının güncellenmesi, TBA kullanımında fırsat eşitliğinin sağlanması, TBA kullanımının üniversitede ders olarak okutulması ve kurulacak olan TBA'ların öğrenci profili dikkate alınarak kurulması gerektiği gibi önerilerde buldukları tespit edilmiştir. Okul yöneticilerine yönelik öneriler, gelişime açık olmaları, planlama yapmaları, TBA'ların aktif kullanımının sağlanması ve ihtiyaca uygun TBA'ların açılmasıdır. Okul yöneticilerinin öğretmenlere yönelik önerileri ise hizmet içi seminerlere katılarak gelişimlerini sağlamaları, öğretmenlerin yeniliklere açık, donanımlı olmaları ve dijital okuryazarlık becerilerini geliştirmeleridir. Akıllı vd.'nin (2020) çalışmalarında Bakanlık yetkililerince TBA'ların tanıtım ve işlevsel boyutlarına gerekli önemin verilmesi gerektiği, eğitim uzmanlarınca TBA standartlarının oluşturması ve mentörlük çalışması yapılması gerektiği, okullara finansal fon kaynakların aktarılması gerektiği, öğretmenlerin TBA çalışmalarını etkili bir şekilde gerçekleştirebilmesi için hizmet içi eğitimlere tabi tutulması gerektiği konuları vurgulanmıştır. Güleş ve Kılınç (2020), sınıf öğretmenlerinin TBA'lara yönelik önerilerinde, okul idaresinin koordinesinde planlama yapılarak atölyelerin kurulup kullanılması, TBA'ların bölge ve çevre şartlarına uygun şekilde tasarlanması, TBA eğitimlerinin okul saatleri içerisinde planlanması, öğretmenlerin donanımlı olmadıkları ve hizmet içi eğitimlerin düzenlenmesi gerektiğini önermişlerdir. TBA'ların ilk

uygulamalarında politika yapıcılara, uygulayıcılara yönelik alanyazın çalışmaları ve sahada elde edilen görüş ve önerilerin benzer olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada amaç, Millî Eğitim Bakanlığının 2023 Eğitim Vizyonu hedefleri arasında dikkat çeken ve uygulamada kurumlara mali yükümlülükler getirmesi nedeniyle sorunlar oluşturan “Tasarım Beceri Atölyelerinin” kurulması ve aktif kullanımı konusunda Zonguldak ili Alaplı ilçesinde görev yapan ilkokul yöneticilerinin TBA’lar hakkındaki görüş ve önerilerini bilimsel düzeyde incelemek olmuştur. TBA’lar hakkında alanyazın taraması yapılmış, nitel araştırma yöntemi doğrultusunda hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formundaki sorular ilkokul yönetici grubuna sorulmuş ve içerik analizi tekniğiyle elde edilen bulgular tablo haline getirilerek yorumlanmaya çalışılmıştır.

Alanyazın taramasında doğrudan TBA’lara yönelik fazla bir çalışma olmadığı, bu konudaki çalışmaların genellikle güncel çalışmalar olduğu ve çalışmaların sayısının gittikçe arttığı görülmektedir. Bu durum 2023 Eğitim Vizyonu Belgesinin “İçerik ve uygulama”, “Temel Eğitim” bölümlerinde yer alan TBA’ların yakın bir zaman olan 2019 yılında tüm ülkede uygulanmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. 2023 Eğitim Vizyonu Belgesi tanıtımında eğitim camiasının dikkatini çeken ve gündeme oturan TBA’ların tüm okul kademelerinde olması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle daha önce mesleki eğitim, BİLSEM, özel eğitim ve iş okullarında olan atölyelerin tüm okul kademelerinde olması için özellikle okul yöneticileri çalışmalarını başlatmıştır.

Millî Eğitim Bakanlığı tarafından özellikle 21. yüzyılın son çeyreğinden itibaren temel eğitimde eğitimin kalitesinin artırılmasına yönelik, 2005 İlköğretim programıyla birlikte yürürlüğe giren yapılandırmacı eğitim yaklaşımı, 4+4+4 kademeli eğitim sistemine geçilmesi, eğitimde FATİH projesinin uygulanması ve 2023 Eğitim Vizyonu Belgesinin yayınlanması gibi birçok geliştirici çalışmanın yapıldığı görülmüştür. Özellikle vizyon belgesinin yayınlanmasıyla okullarda kurulmaya başlanan atölyeler, yönetici görüşleri bağlamında değerlendirildiğinde, öğrencilere yaparak yaşayarak öğrenme ortamları sunduğu, öğrencilerde merak duygusunu arttırdığı, akran ve aktif öğrenmeye zemin hazırladığı görülmüştür. Güncel eğitim yaklaşımları doğrultusunda öğretmenler tasarım-beceri atölyelerindeki uygulamaları derslerle ilişkilendirmiş, bilim, sanat, spor ve kültür alanlarında atölyelerin kurulumunu önermiştir. Bu bağlamda TBA’ların öğretmenlerin mesleki gelişimine katkı sağladığı, konuları öğrencilere aktarmada yardımcı olduğu ve dersleri daha ilgi çekici hale getirdiği, sınıflarda disiplin sorununu azalttığı görülmüştür. Son olarak öğretmenlerin donanımlı olmaması, öğretmen ve yöneticilere yönelik iş yükünün artması, velilerin atölyeleri maddi külfet olarak görmesi ve okullardaki fiziksel altyapı imkânlarının yeterli olmaması gibi etmenler, TBA’ların ilk uygulanması sürecinde yaşanabilecek olan zorluklar arasında görülmüştür. Araştırmanın bulguları ve ulaşılan

sonuçlar göz önünde bulundurularak bu zorlukların çözümü noktasında uygulamacılar ve araştırmalar için şu öneriler sıralanmıştır:

1. Bakanlık tarafından görevlendirilecek eğitim uzmanları tarafından okulların bulunduğu bölge yapısı ve öğrenci profili dikkate alınarak hangi TBA'ların kurulması gerektiğine yönelik rehberlik çalışmaları gerçekleştirilebilir.
2. Bakanlık yetkilileri tarafından TBA'larda kullanılacak araç-gereçlerin ve materyallerin temin edilmesinde, fiziksel mekân düzenlemesinde bölge ve okul profillerini de dikkate alarak destek vermeli ve okullarda kurulacak TBA'lar noktasında eşitlik sağlanabilir.
3. Bakanlık tarafından TBA'lara yönelik standartlar, atölyelerde bulunması gereken fiziksel ve donanımsal özellikler, uygulanabilecek eğitim programları önceden belirlenebilir.
4. Bakanlık eğitim müfredatını TBA'ların aktif kullanımını sağlayacak şekilde yeniden güncelleyip, ders saatlerini azaltarak TBA'ları eğitim müfredatının içine ekleyebilir.
5. Yöneticilerin TBA'ların teorik ve işlevsel boyutları hakkında bilgi sahibi olması, TBA'ların aktif kullanımını sağlaması, girişimci ve gelişime açık olması için kurs ve seminerler düzenlenebilir.
6. Yöneticiler; sivil toplum kuruluşları, belediyeler, eğitime destek veren kamu kurum ve kuruluşlarıyla bağlantılar kurup ekonomik anlamda destek alabilir.
7. Araştırmada öğretmenlerin atölyeler ile ilgili yeterince donanımlı olmadıkları ortaya çıktığından, bu sorunun çözümü noktasında hizmet içi eğitimler düzenlenebilir.
8. Hizmet içi eğitimler, alanında uzman eğitimciler tarafından mahalli kurslar düzenlenerek verilebilir ve öğretmenlerin bu eğitimlere özellikle seminer dönemlerinde katılmaları sağlanabilir.
9. Üniversiteler ile işbirliği yapılarak öğretmen adaylarının TBA'lar hakkında eğitimler alması sağlanabilir.
10. TBA'ların sınıflardan bağımsız olarak kurulması ve TBA kullanım zamanlarının okul saatleri içerisinde planlanması öğretmen ve öğrencilere yönelik zaman ve enerji sağlayacağından TBA'ların daha aktif kullanımı sağlanabilir.
11. TBA kurulumunu sağlamış okulların, atölyelerde yapmış olduğu çalışmaları sergileyebileceği etkinlikler düzenlenebilir ve öğrencilerin kendi ürünlerini tanıtma ve sunmalarına fırsat verilebilir.

Kaynaklar

Akıllı, C., Yıldız, M., Ateş, A. & Ateş, N. (2020). Tasarım Beceri Atölyelerinin işlevselliği ile ilgili yönetici görüşleri. O. Zahal (Ed.), *Eğitim bilimlerinde teori ve araştırmalar* içinde (s. 29-46). Ankara:

Gece Kitaplığı.

- Alkan, İ. (2021). *Ortaokul 6. sınıf öğrencilerinin yapılandırmacı öğrenme ortamı algıları, fen öğrenmeye yönelik motivasyonları, mantıksal düşünme becerileri ve fen bilimleri yetenekleri arasındaki ilişki*. (Doktora Tezi). <http://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Arslan, E. (2022). Nitel araştırmalarda geçerlilik ve güvenilirlik. *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 51(1), 395-407.
- Arslan, M. (2007). Eğitimde yapılandırmacı yaklaşımlar. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 40(1), 41-61.
- Aydemir, H. & Karalı, Y. (2019). 2023 eğitim vizyonundaki temel eğitim hedeflerinin sınıf öğretmenlerinin görüşlerine göre değerlendirilmesi. 2019 EJER Congress'te sunulmuş bildiri, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Baltacı, A. & Coşkun, M. K. (2019). Teacher perceptions regarding the 2023 Educational Vision. *HAYEF: Journal of Education*, 16(2), 130-155.
- Çetinkaya, H. (2023). Yapılandırmacı öğrenme-öğretme teorisi ile ilgili deneysel çalışmaların bir analizi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Dergisi*, 7(1), 102-113.
- Demirtaş, A. (1988). Temel eğitimimizin temel sorunları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(3), 51-63.
- Denzin, N. K. & Lincoln, Y. S. (2011). Introduction: The discipline and practice of qualitative research. N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Ed.), *The Sage handbook of qualitative research* içinde (s. 1-19). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Doğan, S. (2019). 2023 eğitim vizyonu belgesine ilişkin okul yöneticileri ve öğretmen görüşleri. *Cumhuriyet International Journal of Education*, 8(2), 571-592.
- Düşkün, Y., Arık, M. B. & Aydagül, B. (2018). *Vizyon belgesi neler getiriyor ve nasıl güçlendirilebilir?* <https://www.egitimreformugirisimi.org/vizyon-belgesi-nelergetiriyor-ve-nasil-guclendirilebilir/> sayfasından erişilmiştir.
- Eskici, M. (2013). *İlköğretim öğretmenlerinin yapılandırmacı yaklaşıma ilişkin öz yeterlik algıları ile tutumları*. (Doktora Tezi). <http://tez.yok.gov.tr> sayfasından erişilmiştir.
- Güleş, E. & Kılınç, H. H. (2020). Sınıf öğretmenlerinin tasarım beceri atölyelerine ilişkin görüşleri. *Turkish Studies-Education*, 15(6), 4227-4245.
- Gülhan, F. (2021). Okul paydaşlarının tasarım beceri atölyelerine yönelik beklentilerine dayalı görüşlerinin değerlendirilmesi. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 7(15), 235-260.
- Gündoğan, A. & Can, B. (2020). Sınıf öğretmenlerinin tasarım-beceri atölyeleri hakkındaki görüşleri. *Turkish Studies - Education*, 15(2), 851-876.

- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi. Kavramlar-ilkeler-teknikler*. Ankara: Nobel Akademik.
- Kıngır, S., Taş, Y., Gök, G. & Vural, S. S. (2013). Relationships among constructivist learning environment perceptions, motivational beliefs, self-regulation and science achievement. *Research in Science & Technological Education*, 31(3), 205-226.
- Koca, C. (2017). Spor bilimlerinde nitel araştırma yaklaşımı. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 28(1), 30-48.
- Köç, A. & Ünal, O. (2019). Sosyal Bilgiler öğretmenlerinin 2023 eğitim vizyonuna yönelik görüşlerinin incelenmesi. *Journal of Innovative Research in Social Studies*, 1(2), 65-79.
- Kurt, A. A. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Web-Ofset Tesisleri.
- MEB. (2018). 2023 Eğitim Vizyonu. <http://2023vizyonu.meb.gov.tr/> sayfasından erişilmiştir.
- MEB. (2022). *Matematik seferberliği başladı*. <https://www.meb.gov.tr/matematik-seferberligi-basladi/haber/26241/tr> sayfasından erişilmiştir.
- Örs, Ç., Erdoğan, H. & Kipici, K. (2013). Eğitim yöneticileri bakış açısıyla 12 yıllık kesintili zorunlu eğitim sistemi. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(2), 131-154.
- Öz, S. & Ekmekci, G. (2021). *Tasarım beceri atölyeleri: Kuruluş nedenleri ve zorlukları*. Munzur Zirvesi 3. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Tunceli, Türkiye.
- Özden, Y. (2003). *Öğrenme ve öğretme*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Öztürk, Z. (2019). Tasarım beceri atölyelerine yönelik uygulamalar-Almanya örneği. *Milli Eğitim Dergisi*, 49(227), 141-158.
- Patton, M. Q. (2018). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Subaşı, M. & Okumuş, K. (2017). Bir araştırma yöntemi olarak durum çalışması. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 419-426.
- Terzi, Ç. (2011). Türk Eğitim Sistemi'nde okulların örgüt ve yönetim yapısı ile yapılandırmacı eğitim yaklaşımı arasındaki ilişkinin çözümlenmesi. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 1(1), 75-82.
- Topal, M. (2021). 2023 eğitim vizyonu belgesiyle 11. Kalkınma Planı'nda eğitimle ilgili hedeflerin karşılaştırılarak değerlendirilmesi. *AJER - Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 6(1), 156-195.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2005). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Extended Summary

Education is both the cause and the result of social change. While educational organizations adapt individuals to the renewed world order, they also force societies to innovate and change (Baltacı and Coşkun, 2019). The Ministry of National Education is also in a constant search. Studies are carried

out to increase the quality of education, especially at the basic education level (Demirtaş, 1988). Starting from the 2005-2006 academic year, the “Constructivist Education Approach” started to be applied throughout the country, based on a human-centered education approach. This approach is not only applied in classrooms; it is also a holistic education approach that considers the school with all its components as a whole and brings a new understanding to the Turkish Education System (Terzi, 2011). Constructivist approach, the effects of which have been observed in education policies in Türkiye, especially since 2005, have also been reflected in policy texts in recent years. One of these texts is the “2023 Education Vision Document”, which was announced in 2018 to address the changes in educational organizations with a student-centered and solution-oriented approach (Düşkün, Arık, and Aydagül, 2018). In the Basic Education title of the 2023 Education Vision document, it is stated that primary and secondary schools will be restructured, innovative practices will be provided in basic education, and the quality of schools will be increased by reducing the differences between schools (MEB, 2018).

In the vision document, it is planned to establish Design-Skill Workshops (DSW) in the areas of science, art, sports, etc. at in all educational levels so that students can complete their development depending on their interests and abilities. The aim of DSWs is to develop students’ hand skills, to enable them to make innovative designs, to provide learning environments by doing and to raise entrepreneurial individuals. It is aimed to organize these workshops as places that develop problem-solving skills, emphasize analytical and critical thinking abilities, and gain productive and cooperative working habits through student-centered education programs (Akillı, Yıldız, Ateş, and Ateş, 2020). Especially, the processes of designing and putting into use DSWs, which have come to the fore as places that serve for the mathematical mobilization in schools recently, and the perspective of education stakeholders on these workshops are curious. The aim of this study is to examine the opinions and suggestions of primary school administrators working in Alaplı district of Zonguldak Province about DSWs in the 2023 Education Vision.

In this study, the case study pattern, one of the qualitative research approaches, was adopted. Conducting the study with a qualitative research approach; it is enabled to interview and to follow a holistic approach that includes the active participation of the researcher. The case study pattern is an approach that provides detailed information about a particular case. First, the research objectives were determined through literature research and field observations. In this context, interview questions were prepared. The study group of this research comprises 10 school administrators working at primary school levels in Alaplı district of Zonguldak Province in the 2021-2022 academic year. Purposive sampling method was adopted in the determination of the study group. For this reason, it was paid attention to the diversity of school administrators in terms of age, gender, professional

seniority, and managerial duties. The study group comprised a total of 10 administrators, including five school principals and five assistant principals.

Seven participants are men, and three participants are women. Average professional seniority is between 5-20 years. A semi-structured interview form was used as a data collection tool in the research. The semi-structured form comprises two parts, the personal information, and open-ended questions. The interview questions were updated by taking the opinions of the field experts. Interviews were conducted face-to-face and individually. With the consent of the participants, the interviews were recorded with a voice recorder. Participants were asked to check the audio recordings and interview forms. The data were analysed by content analysis method. Participants were given codes of "KM1, EM1, KMY1, EMY1..." based on their gender and positions in management (being a principal and assistant principal).

School administrators interpreted DSWs as environments where knowledge turns into skill, traditional education ends, learning by doing and multi-faceted development are provided. While nine of the participants found DSWs appropriate and beneficial, one manager emphasized that there were great difficulties in implementation. Among the financial problems mentioned, first, there were problems about the supply of equipment and materials, the lack of tools and equipment, and the organization of classes. School administrators solved financial problems through school-family associations, non-governmental organizations, charitable tradespeople, and citizens. Second, physical problems such as lack of physical space, transformation of classrooms into workshops and shortage of classrooms were identified. To solve these problems, school administrators tried to alternative use of spaces, school garden and environmental opportunities. In addition, it was stated that the qualifications of teachers and the curriculum were not appropriate for the active use of DSW. They emphasized teachers were inadequate and that in-service trainings for teachers should be organized. They stated that the curriculum should be updated and the use of DSW should be included in the weekly course schedule. The participants made the following suggestions to the Ministry officials: Providing financial support to schools, providing physical space arrangement, updating the curricula, providing equal opportunity in using DSW, teaching the use of DSW as a course in the university and establishing DSWs by considering the student profile.

As a result, the workshops applied in vocational education, Science, and Art Centers (BİLSEM), special education and practice schools started to be disseminated to all school levels, as announced in the 2023 Education Vision Document. With the beginning of these studies, the number of research dealing with the subject has also increased. It is stated that these workshops offer free learning environments by doing and living, increase the sense of curiosity in students, prepare the ground for peer learning and active learning, etc. In this respect, it is understood that DSWs are

compatible with current educational approaches. It is also understood that for these workshops to give more effective results in education, financial problems should be resolved, physical conditions in schools should be improved, teacher qualifications should be increased, and curricula should be updated.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı

Bu araştırmanın planlanması, yrtlmesi ve yazılı hale getirilmesinde araştırmacılar eşit oranda katkı sağlamıştır.

Destek ve Teřekkür Beyanı

Bu araştırmada herhangi bir kurum, kuruluş ya da kişiden destek alınmamıştır.

Çatışma Beyanı

Araştırmacıların, araştırma ile ilgili diğer kişi ve kurumlarla herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması yoktur.

Etik Kurul Beyanı

Bu araştırma, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulunun 15.11.2021 tarih ve 101570/350 sayılı onayı ile yürütülmüştür.